

Vida o diners

«Continuo creient que cal trencar la "normalitat", sobretot aquella que imposa escollir entre desig o necessitat»

Confia que la inesperada -que no imprevisible- intrusió pandèmica ens ajudaria a reflexionar sobre les causes que l'han originat i que continuaran originant altres pandèmies.

Era el moment per a qüestionar-nos això que quotidianament en diem "la normalitat", és a dir el model i el sistema de valors pel qual ens regim. Vaig creure que s'obria l'oportunitat per a replantejar-nos com construir un futur centrat en l'emparedament de la vida.

Un futur basat en la redistribució de la riquesa, en l'austeritat igualitària i defensor dels drets humans i de la natura. Un demà allunyat del model i les polítiques depredadores que tenen per objectiu el creixement econòmic, potenciador del consum desmesurat, el mercadeig de desitjos i la desposseïció, entre d'altres...

Es tractava de fugir d'una "normalitat" que desoeix la urgència de fer front a les necessitats reals de la humanitat (la pandèmia ens ha redescobert les interdependències humanes) i el crit de socors de la mare terra.

Sí, la pandèmia podia convertir-se en l'oportunitat per rebutjar aquesta normalitat, les pràctiques de la qual alimenten i acreixen el canvi climàtic i defuig la necessitat ineludible de reduir les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, entre elles i amb gran impacte, les generades per l'aviació.

Era l'oportunitat per dir no a un sistema que normalitza, entre altres desastres, els impactes destructius provocats per l'agroindústria, la desforestació, un model de consum energètic nefast, un model productiu depredador i insostenible...

Per a aquesta reflexió, comptàvem amb l'evidència que, malgrat gaudir de la suposada normalitat d'un país desenvolupat econòmicament i productiva, el nostre país no va ser capaç de garantir la fabricació d'útils, materials i equipaments sanitaris imprescindibles per a fer front als estralls de la pandèmia. Ni tan sols garantir-ne el proveïment necessari en quantitat i en qualitat.

Però tornant a l'oportunitat de trencar "normalitats"... per sort no van ser escassos els suggeriments i propostes que van sorgir. D'entre elles les "19 propostes ambientals i socials per a donar resposta a la crisi del coronavirus" que Ecologistes en Acció, amb el seu acostumat saber fer, va aportar a l'inici de la pandèmia.

Concretament la número 11 proposava: "Disminuir aquelles despeses de l'Estat que són font d'insostenibilitat i no repercuteixen en la qualitat de vida de les persones: grans infraestructures de transport (desdoblaments d'autopistes, ampliacions d'aeroports i ports, etc)..., subvencions a línies aèries i rescats d'autovies o bancs".

Doncs bé, heus aquí com el desenrotllisme normalitzat -Aena- ha interpretat aquesta proposta: ampliació de l'aeroport del Prat, amb una inversió de 1.700 milions per augmentar la capacitat de trànsit de l'aeroport i crear un hub internacional on aterrin i s'enlairin avions de llarg radi procedents d'Àsia i Amèrica. S'espera passar de 52 milions de persones usuàries a 75 milions

És a dir, quan per pal·liar les conseqüències del canvi climàtic es prenen mesures a tota Europa, quan aeroports com el Charles De Gaulle a París, o el de Fiumicino a Roma descarten les ampliacions, tanmateix a casa nostra AENA pretén destruir una part important del Parc Agrari

del Baix Llobregat, concretament el paratge La Ricarda, espai natural, agrícola i cultural del Delta del Llobregat amb la seva proposta d'ampliació.

Veiem algunes conseqüències: augment significatiu de les ja excessives emissions de gasos d'efecte hivernacle; augment considerable de la contaminació i impacte acústic als nuclis urbans de l'entorn de l'aeroport; atemptat contra la viabilitat de les explotacions agrícoles del Parc Agrari, i impediment per avançar en la sobirania alimentària del Baix Llobregat i de Barcelona; increment de la contaminació que ja pateix l'Àrea Metropolitana amb la consegüent amenaça per la salut de la gent de la zona afectada...

Realment continuo creient que cal trencar la "normalitat", sobretot aquella que imposa escollir entre desig o necessitat, lucre o sostenibilitat, vida o diners.